

ת"פ 6968/02/22 - מדינת ישראל נגד חמזה גאבר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 6968-02-22 מדינת ישראל נ' גאבר(עציר)

כבוד השופטת מרב גרינברג	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
חמזה גאבר	הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת **החזקת נשק, אביזר נשק ותחמושת שלא כדין, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "החוק"). כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, החזיק, עובר ליום 23.1.22, במחסן סמוך לביתו, רובה צייד מאולתר ותחמושת תואמת.

2. ביום 29.6.22 הציגו הצדדים הסדר טיעון, לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, הנאשם יופנה לתסקיר והצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

עיקרי תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם בן 37, נשוי ואב לשלושה ילדים, סיים 7 שנות לימוד והחל לעבוד עם אביו בעבודות בניין, טרם מעצרו עבד במסגריה. הנאשם אינו בקשר עם אביו בשל התנגדות האב לתהליך חזרה בתשובה שעבר, מאותו סיבה נותק הקשר עם אמו, עוד תאר את אביו כאיש נוקשה שנהג כלפיו באלימות. בעברו רקע התמכרותי לאלכוהול ושימוש החומרים ממכרים. לנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות סמים ורכוש, דיווח שכיום מחזיק באישור רפואי לקנאביס. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והסביר כי החזיק בנשק כדי להגן על בעלי חיים בבעלותו מפני חזירי בר. שירות המבחן התרשם מאדם שגדל בנסיבות משפחתיות מורכבות ונעדר גורמי תמיכה, הנאשם הביע רצון לשילוב בהליכי שיקום אך להערכתם מביע מוטיבציה חיצונית בלבד מתוך חשש מתוצאות ההליך המשפטי, עוד לא נשלל סיכון למעורבות חוזרת בפלילים. נוכח התרשמותם לא באו בהמלצה טיפולית והמליצו לשלבו בהליכי טיפול במסגרת שב"ס.

4. עוד הוגשה ע"י ההגנה חוות דעת פרטית שנערכה ע"י מר אילן מרגלית, עו"ס בהכשרתו, שפגש בנאשם ובהוריו. חוות הדעת סוקרת בהרחבה את נסיבות חייו ואת תהליכי הדרדרותו מגיל צעיר, הנאשם מאשים את אביו

בהתדרדרותו ורואה בו אחראי למצבו הנפשי והפיזי הירוד באותה תקופה. מר מרגלית התרשם מאדם שסובל מגיל צעיר מבעיות תפקודיות ומתקשה לתפקד לאורך זמן באופן אחראי ושקול. בצד זאת סבור שהמצב המשברי שבו נתון ורצונו להשתלב בהליך טיפולי מאפשרים לשלבו בתכנית טיפולית הכוללת הליכי טיפול וגמילה וליווי פסיכיאטרי ופסיכולוגי.

תמצית הטיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד כהן-קדוש, עמדה בטיעוניה על חומרת עבירות הנשק שהן בבחינת "מכת מדינה", הערכים המוגנים שנפגעו ופוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם מהחזקת נשק בלתי חוקי. עוד הדגישה כי אין בסוג הנשק- רובה ציד כדי להביא להקלה בעונש וכי הנשק נתפס כשלצדו תחמושת מתאימה. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, עמדה ב"כ המאשימה על מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק, ועל הוראת השעה, החלה בענייננו, בה נקבעו עונשי מינימום לעבירות אלו, כביטוי לרצון המחוקק להיאבק בתופעה. עוד סבורה שהתסקיר אינו מגלה סיכויי שיקום והנאשם אינו מגלה מוטיבציה אמיתית לגמילה. בנסיבות אלו ובהננת עברו הפלילי, ביקשה לגזור עליו 24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד זילברמן, הפנה לתיקון כתב האישום לקולא וביקש להקל עימו. עוד עמד על נסיבותיו ילדותו המורכבות כפי שעלו מחוות הדעת הפרטית שהוגשה. ב"כ הנאשם לא התעלם מחומרת מעשיו אך סבור שניתן לאבחנו מעברייני נשק אחרים וממדיניות הפסיקה, לדבריו, הנאשם קנה את רובה הצייד לצורך הגנה מפני חזירי בר, לא עשה בו שימוש והחזיק בו לשעת צורך. עוד סבור שמדובר בנאשם חיובי הבשל המתאים לשיקום והטלת מאסר ממושך עלולה לשבור את רוחו ואת רצונו לערוך שינוי בחייו. הנאשם שוהה במעצר לראשונה בחייו תקופה ממושכת, מבין את הטעות שעשה ומביע חרטה. על כן ביקש להסתפק בתקופת מאסר החופפת את תקופת מעצרו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

8. עבירות הנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחונו. חומרתן היתרה של עבירות אלה אינה מתמצה אך בעבירות גופן, אלא בפוטנציאל הנזק הנובע מהן. פגיעתן הקשה

והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה, זכו להתייחסות נרחבת בפסקי דין רבים של בית משפט העליון. מגמת הפסיקה בשנים האחרונות מלמדת על החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה. מגמה זו אחידה ועיקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם נעדרי עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי (ע"פ 5813/21 מוחמד ג'אברין נ' מדינת ישראל, פסקה 14(31.5.2022), להלן: "ענין ג'אברין"); בע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פסקה 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022); ע"פ 116/13 ווקנין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (31.7.2013)).

זו קיבלה ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק שחל בענייננו בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושג בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה (ע"פ 6496/21 נגד מדינת ישראל (20.12.2021)).

9. בענייננו, הנאשם החזיק ברובה ציד ובתחמושת תואמת, במחסן סמוך לביתו. ודוק, אין מקום להקל עימו הקלה ניכרת אך משום שמדובר ברובה ציד, "נשק הוא נשק. מדובר בכלי משחית המסוגל "להמית אדם" כלשון סעיף 144(ג) לחוק העונשין. לא בכדי המחוקק ביקש להכליל בגדר המונח "נשק" מנעד רחב של כלים ואביזרים המסוגלים לגרום למותו של אדם, והצורך לשרש חולה רעה זו באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה חל על כל סוגי כלי הנשק" (ענין ג'אברין, פסקה 14). חרף האמור, יש מקום ליתן משקל מסוים לכלי הנשק שאינו נשק התקפי שמוחזק למטרות פליליות (שם, פסקה 15). בתסקירו נטען, כי מטרת ההחזקת הנשק הייתה לצורך הגנה על בעלי חיים שבבעלותו מפני חזירי בר וכי לא עשה בו שימוש, לא הוצגה לפניי אינדקציה המראה אחרת.

10. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף נמוך-בינוני. בהקשר זה נתתי דעתי לכך לסוג הנשק, החזקת תחמושת תואמת ולכך שאין אינדקציה לשימוש בנשק או לתכנון עבירה פלילית באמצעותו.

11. על דרך הכלל, דינם של מחזיקי הנשק, לרבות אלו שעברם נקי והתקבל בעניינם תסקיר חיובי, למאסר ממש שאינו קצר:

א. המקרה שמזכיר במידת מה את המקרה שלפנינו ואליו הפנתה המאשימה הוא ענין ג'אברין, שם נדון ערעורים שהגישו שני נאשמים שהורשעו בהחזקת רובה ציד טעון בשני כדורים ולצדו תחמושת תואמת ברכב שבו נסעו סמוך לגדר הבטחון בשוב אום אל פחם. בית המשפט גזר על הנאשמים, בעלי עבר פלילי מכביד, מאסרים בני 18 ו-21 חודשי מאסר, ערעורם נדחה;

ב. ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (מיום 14.4.2022) -הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירת

החזקת נשק בצוותא עם אחר - אקדח "גלוק", מחסנית, כדורים ורימון הולם אותם החזיק בביתו לתקופה קצרה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 10-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, בן 19 וללא הרשעות קודמות, 10 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו ל-18 חודשים;

ג. ע"פ 166/22 טאהא נ' מדינת ישראל (1.6.2022)-נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, החזיק לבקשת אחר תת מקלע מאולתר ברכבו, הנשק נמצא בחיפוש שערך שוטר ברכבו. על הנאשם נגזרו 22 חודשי מאסר, נקבע מתחם שנע בין 20-40 חודשי מאסר. ערעורו נדחה;

ד. ע"פ 2015/21 אזברגה נ' מדינת ישראל (9.12.2021) - נדחה ערעורו של נאשם בעל עבר שאינו מכביד שהורשע בהחזקת שני אקדחים ברכבו, שירות המבחן המליץ להסתפק בעניינו בענישה שיקומית של עבודות שירות. נקבע בעניינו מתחם שנע בין 12-36 חודשי מאסר ונגזרו עליו 16 חודשי מאסר. בית המשפט העליון התייחס בהחלטתו לשיקולי השיקום אך נתן משקל בכורה למדיניות הענישה המחמירה בעבירות נשק;

ה. ע"פ 6011/21 דסוקי נ' מדינת ישראל (מיום 25.11.2021)- דחיית ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת אקדח טעון על גופו ונדון למאסר בן 13 חודשים;

ו. ע"פ 1826/19 אבו עסא נ' מדינת ישראל (מיום 11.7.2019)- נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע בהחזקת נשק אוטומטי, בית המשפט קבע מתחם עונשי שנע בין 15-36 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר, ללא עבר בעל סיכויי שיקום, נגזרו 18 חודשי מאסר;

ז. רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (מיום 25.8.2020)- הנאשם הורשע בהחזקת אקדח ותחמושת מתאימה. הנאשם בעל עבר פלילי, נסיבותיו האישיות קשות ושירות המבחן המליץ לגזור עליו עבודות שירות. בית משפט השלום קבע מתחם עונשי שנע בין 11-33 חודשי מאסר וגזר עליו שנת מאסר. ערעור ור"ע שהגיש- נדחו;

ח. ע"פ 3288/14 מדינת ישראל נ' קריספיל (24.8.2014) - הנאשם הורשע בעבירה החזקת אקדח טעון ומשתיק קול. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6-22 חודשי מאסר, והנאשם, בעל עבר פלילי, נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו ל-18 חודשים.

התמונה העונשית המשתקפת בפסיקה ברורה וכוללת עונשי מאסר ממש, בבחינת "אם מחזיקים- למאסר נשלחים" (כב' השופט עמית, ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פ' 6 (מיום 14.04.2022)).

12. לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוהגת והוראת תיקון 140 לחוק, אני קובעת מתחם ענישה שנע בין 14-30 חודשי מאסר. עתירת ההגנה להסתפק בתקופת מעצרו אינה מתיישבת עם מדיניות הפסיקה ומגמת ההחמרה בענישת עברייני נשק.

גזירת העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם יליד 1985, בעברו שלוש הרשעות בעבירות רכוש וסמים, הנאשם עצור בתיק זה עד תום ההליכים. מהתסקיר שהוגש כמו גם מחוות הדעת הפרטית וטעוני ב"כ עולה תמונת חיים מורכבת של אדם שחוזה ילדות קשה, נעדר גורמי תמיכה אך הצליח בשנים האחרונות לעצור את ההליך ההדרדרות שבו היה נתון. הנאשם אכן זקוק לשילוב בהליך טיפולי אך להתרשמות שירות המבחן אינו בשל לכך ומביע מוטיבציה וורבלית בלבד, אף מחוות הדעת הפרטית עולה, חרף התרשמות מנזקקות טיפולית, כי מדובר בנאשם בעלי דפוסי התנהגות שספק אם יתאימו להליך טיפול ארוך טווח.

14. הנאשם הודה ונטל אחריות מלאה, עצור לראשונה בחייו תקופה ארוכה וניכר שחוות המעצר והניתוק הממושך ממשפחתו נתנו בו אותותיו.

15. בהנתן עברו הפלילי והעדר המלצה טיפולית, משמדובר בעבירה שיש ליתן בה משקל רב לשיקול הרתעת הרבים, היה ראוי למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחם. עם זאת, מצאתי להתחשב בנסיבותיו מתוך תקווה שלמד את לקחו וימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד ולמקמו בחלק התחתון של המתחם. בענייני חלה, כאמור, הוראת השעה במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין. העונש המרבי הקבוע בצדה של העבירה בה הורשע הנאשם הוא 7 שנים, ורבע ממנו עומד על 21 חודשי מאסר, חלקו יוטל כענישה צופה פני עתיד.

16. **לאור האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **16 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו 23.1.22.**

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.2023.

הנשק והתחמושת יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ג, 20 אוקטובר 2022.